

Redacció: 21, rue de la République, Montpel·lier. Administració: 30, rue des Journaux, Perpignan.

O salimos con la victoria o con los pies por delante

(Del discurs de Franco a la Capitanía General de Barcelona)

Els homes lliures s'obstinaren a plebiscit del 6 de juliol. Que ells amb els es fabricu l'exit de la mateixa manera que s'han fabricat la llei

Una nova farsa

El 6 de juliol, l'Espanya franquista ofereix al món una nova farsa: el plebiscit sobre la llei de Successió feta per ordre del dictador...

De Catalunya ens diuen... Crisi als Estats Units?

ENTORN LA VISITA DEL DICTADOR

Ja sabem que vivim en un règim d'absoluta clandestinitat. Ara, però, amb motiu de les jornades "caudillesques"...

Com és natural en aquesta mena d'actes, es va confeccionar, íntegrament, el programa de les moixingues a celebrar des del dia de l'arribada fins al dia de la marxa.

Es clar, amb aquestes procediments, sumen a la finalitat que perseguïen a tots i a tothom. ells, no duen res ni anticipen, públicament, res.

Amb una propaganda de topics creen estats d'ànim favorables o adversos a l'ur poció política, segons sigui la mentalitat o la consistència ideològica de qui s'ha d'actuar.

Volem explicar, ara, alguna d'aquelles coses que, de "visi", hem pogut contemplar:

Abans d'arribar el "generalisme", talment com una mena d'aparcament de l'expressió política, ens vivien vint-i-dos camions de la marca alemanya "Heinkel".

De'l ementa, amb portat i la guàrdia armada, una altra guàrdia personal formada per elements que en duen d'unaifoniació, sis cents agents de policia provinents de diverses "provincies" espanyoles.

Amb tal abundor d'elements, ajuntats a la ja abundant varietat de forces armades que permanentment hem de sotirir, s'ha format el marc de l'apoteosic viatge. S'estrança, a continuació, que les potencies que tant adocuen per una pau duradora no tinguin més present la posicio estratégica i geogràfica del règim franquista.

FICHERO DE RESIDENTES MAYORES DE EDAD CON DERECHO A VOTO. Provincia de Barcelona, Municipio de BARCELONA, Distrito IV, Sección 26.

Heus ací la fitxa d'en Galinsoga. DIU: "Fichero de Residentes Mayores de Edad con derecho a voto. - Provincia de Barcelona - Municipio de Barcelona - Distrito IV - Sección 26. - Apellidos, Galinsoga de la Serna."

Ja sabem que pel 7 de juliol Franco ens ha organitzat un plebiscit. A hores d'ara ningú ignora el resultat i tothom sap que la Llei de Successió s'ha ratificada amb una votació confortable.

Es curios, però, remarcar el fet que s'ha produït aquest dies. A base de remoure fitxes com la que reproduïm — i que posen ben de relleu el grau de llibertat que es respira a casa nostra — s'està treballant íntensament a l'edifici de l'Oficina d'Estadística de l'Ajuntament de Barcelona, situada al no. 18 de la Via Layetana.

Es tractava d'eliminar de les llistes electorals a tots aquells ciutadans que, d'acord amb la fitxa políctica, tinguessin antecedents antifranchistes malgrat que fossin, només, simples, modestos i obscurs militants de les organitzacions polítiques o sindicals existents abans del 7 de juliol del 1936.

Potes la cosa no s'ho val, però cal divulgar, tant com sigui possible, la "lupinada" que s'està preparant sense escrupols ni mirament de cap mena i amb tota la impudícia de que son capaços els actuals detentadors del Poder públic espanyol.

Una conferència de Miquel Santalo, a Tortosa

El Ministre d'Instrucció Pública de la República, Sr. Miquel Santalo ha fet un viatge al migdia de França durant el qual s'ha posat en contacte amb organismes i militants del Partit a Foix, Tolosa, Saragat i Perpinyà.

El dia 8 de juny tingué lloc al cine "l'Espoir" de Tolosa, i davant una gran concurrència de públic, una conferència en la qual el Sr. Santalo hi tractà el tema "Un nou moment crucial en la política republicana".

Fou cedida la presidència de l'acte al Delegat de l'Alcalde de Tolosa, Sr. Badier, també ocupat a París. A la presidència hi havia els membres del nostre Comitè Departamental.

El Sr. Santalo començà la seua conferència posant de relleu la inconseqüència de les nacions que tot i declarar-se defensoras de la llibertat i de la justícia internacionals, no s'acaben de decidir a practicar des del Consell de Seguretat i la O.N.U.

el règim perdé el caire clandestí que, tal com diem al començament, ens hem donat compte que té.

Hi ha hagut poblacions — Badalona, posen per cas — on els falangistes s'han passat una setmana sencera esperant que hi anés el providencial hombre de Estado que Deu ens ha enviat. Els hi van donar, però, un altre que no els donava, no hi anava. Tot estava garantit i preparat per la brigada d'ornamentació que s'hi desplaçà, tan bon punt hagueren despenjat el franquista que volíeren a la Lletana el dia de l'arribada. El "caudillo", però, volgué fer-los hi gruar la visita i no hi comparegué fins sis dies després.

Barcelona, juny 1947.

DESPRÉS DE L'ESPECTACLE

Franco ha marxat de Catalunya i amb l'allunyament de la xaranga, la mora i l'altra, s'ha produït la definitiva de l'ambient fabricat amb tota l'ambició i el "gelibetisme" del règim. La fam torna a ésser mestressa de les ciutats benides per Franco i els obrers que manifestaren a l'espontaneament s'han trobat, amb la sorpresa que del "post festum pestum".

(Passa a la segona plana)

Les comunitats de treball A la recerca de noves formes d'estructura economica i social

L'idea de les comunitats de treball no és cap cosa nova. En altres èpoques hi han hagut grups d'obres que s'han reunit per fer de ture en comú, repartint-se equitativament el treball i els seus fruits.

La comunitat de treball és una organització que porta el seu nom, però que cal fer tres remarques importants: 1a. — Les comunitats de treball no són utopia sino realitats concrets que tothom pot visitar a València, per exemple. L'adaptació a la vida vella de comunitat a les exigències econòmiques del nostre temps, no ha estat pas l'obra de pensadors allunyats de la realitat.

La comunitat de treball realista el tipus d'organització democràtica, la qual no té cap element que s'acribe al poder, sinó que tots els membres són iguals i participen de manera igual en la producció i en el benefici. Les comunitats de treball realistes són perfectes, al menys íntegrament, si cal cercar la clau del seu èxit. Les comunitats permeten l'evolució de la personalitat humana i la vida harmoniosa de tots els components, en el respecte de totes les creences i opinions.

CARTA DE NOVA-YORK

Crisis als Estats Units?

Tothom en parla. El Govern laborista anglès, reconeixent que l'economia nacional del seu país està íntimament lligada a la nord-americana, ha pres mesures, almenys damunt el paper, per tal d'evitar que la crisi nord-americana, que ells consideren imminent, atrossegi la seva economia.

Son inevitables les crisis EN EL SISTEMA CAPITALISTA? Els crítics marxistes asseguren que les crisis econòmiques son essencials al règim capitalista i no cessaran mentre existís el vigor del sistema que les engendra.

Però sobtadament els crítics de l'adquirir en el precís moment en què certes fabricques estan donant un pas a satisfer els seus desigs, no està encara acabada. Aquesta retirada sobtada dels compradors en el mercat determina un enfonsament dels preus i per tant, dels beneficis.

En efecte, cal un conjuntament dels efectes d'una crisi de fam de guerra, de l'abandonament del sistema capitalista semblen joos d'inflació, de fam en països no capitalistes, com Rússia dels Soviets i el gran Índia. I en la nostra economia col·lectivitzada i els èxits tan esclatants dels plans quinquennals, es produïren crisis econòmiques d'una profunditat molt més greu que les del règim capitalista.

La crisis dels Estats Units, en el seu mecanisme ens durant davant una crisi elàstica. Durant la guerra es produïren dos fenòmens econòmics simultanis i contradictoris: mentre d'una banda, a causa dels alts salaris, les hores suplementàries, de l'entratge al treball de les dones i del pagament als soldats de salaris substancials, augmentà considerablement la seva capacitat de consum.

La crisi dels Estats Units, en el seu mecanisme ens durant davant una crisi elàstica. Durant la guerra es produïren dos fenòmens econòmics simultanis i contradictoris: mentre d'una banda, a causa dels alts salaris, les hores suplementàries, de l'entratge al treball de les dones i del pagament als soldats de salaris substancials, augmentà considerablement la seva capacitat de consum.

"Una noble actitud"

Darrerament, s'ha volgut justificar l'actitud dels botidors que, rebent el "Destino", i adhiu s'ha parlat de l'ètica proletarista dels seus redactors. Val a dir que aquest intent ha sorprès a tothom, car tothom sap que els "destinatarios" han tingut de tots els sentiments de patriotisme i de decència personal i política. Ara mateix, amb motiu de l'anada a Barcelona del "Caudillo", el "Destino" ha sentit el moviment franquista.

L'ACTUAL CRISI A NORD-AMERICA

Malgrat tot cal fer una afirmació explícita. S'ha declarat, en efecte, un procés de depressió econòmica als Estats Units, que la culminarà, segons totes les possibilitats, en 1948.